

فاکتورهای بیماریزایی زنگ ساقه و واکنش ژنوتیپ‌های پیشرفته گندم
در مقابل جدایه‌هایی از عامل بیماری در مرحله گیاهچه‌ای*

Virulence Factors of Stem Rust and Responses of some Advanced
Wheat Genotypes to Isolates of the Pathogen at Seedling Stage

محمود نصارالهی، محمد ترابی و ابراهیم محمدی گل تپه

مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

تاریخ دریافت: ۱۳۷۷/۶/۲۲

چکیده

نصرالهی، م.، ترابی، م. و محمدی گل تپه، ا. ۱۳۸۰. فاکتورهای بیماریزایی زنگ ساقه و واکنش ژنوتیپ‌های پیشرفته گندم در مقابل جدایه‌هایی از عامل بیماری در مرحله گیاهچه‌ای. نهال و بذر ۱۷: ۲۶۱-۲۴۴.

به منظور تعیین فاکتورهای بیماریزایی (Virulence Factors) جدایه‌های قارچ روی گندم در ایران، طی سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶ تعدادی نمونه آلوده گندم از مناطق مختلف کشور جمع آوری و به گلخانه منتقل گردید. پس از خالص سازی و تکثیر، جدایه‌های به دست آمده در گلخانه روی ۴۴ لاين متمایز گشته حامل تک ژن‌های مقاومت *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* از *Sr5, 6, 7a, 7b, 8a, 8b, 9a, 9b, 9d, 9e, 9f, 9g, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26+9g, 27, 28, 29, 30, 31,* مایه زنی و از تیپ آلودگی هر یک با روش رولفز (Roelfs, 1984) یادآشت برداری شد. همزمان به منظور ارزیابی مقاومت گیاهچه‌ای ارقام و لاين‌های پیشرفته گندم، تعداد ۲۰ ژنوتیپ پیشرفته گندم نیز مایه زنی و تیپ آلودگی هر یک تعیین گردید. با مایه زنی جدایه‌های مختلف روی لاين‌های حامل تک ژن‌های مقاومت، ۲۰ پاتوتیپ با فرمول بیماریزا /غیربیماریزا متفاوت برای اولین بار در ایران شناسایی و معرفی گردید. کلیه جدایه‌ها روی ژن‌های مقاومت *Sr9a, 9d, 9g, 11, 12, 14, 17, 19, 20, 21, 34* بیماریزا بودند. ولی هیچ کدام از آن‌ها روی ژن مقاومت *Sr27* بیماریزا نبود. جدایه جمع آوری شده از خرم آباد با آلوده کردن بیشترین تعداد ژن مقاومت (۳۷ ژن) به عنوان قوی‌ترین پاتوتیپ و

* این مقاله بر اساس فستی از تابع به دست آمده از اجرای طرح تحقیقاتی شماره ۱۲-۷۶۲۹۲-۱۰۷ موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر تهیه گردیده است و بخشی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول می‌باشد.

جدایه‌هایی از اهواز و بوشهر با آلوده کردن ۲۲ ژن مقاومت، ضعیف‌ترین پاتوتیپ‌ها شناخته شدند. ارقام و لاین‌های پیشرفته‌گندم نیز بر اساس تیپ‌های آلودگی به دست آمدند به سه گروه تقسیم شدند. در گروه مقاوم ارقام و لاین‌های اترک، آتیلا، Vee/Nac، S-75-16، S-75-4، N-75-2، N-75-14، S-75-19، S-75-5 و S-75-2 قوارگرفتند. گروه حساس نیز شامل لاین‌های ۳، N-75-3 و رقم شاهد (بولانی) بود. سایر ارقام و لاین‌ها شامل تجن، پاستور، Ton"s، N-75-8، N-75-5 و ۷-75-7 نیز عکس العمل‌های متفاوتی داشته و در گروه سوم جای گرفتند.

واژه‌های کلیدی: گندم، زنگ ساقه، بیماریزایی، پاتوتیپ، ژن‌های مقاومت.

مقدمه

به عنوان سری استاندارد میزبان‌های متمایز‌کننده برای تشخیص نمونه‌های زنگ به کار گرفته شد. رده‌بندی تیپ‌های آلودگی نیز از ۰ تا ۴ بود که اعداد ۲ - ۰ به عنوان مقاوم و تیپ‌های ۳ و ۴ به عنوان حساس در نظر گرفته شدند. تمامی جدایه‌هایی که بر روی این سری ارقام دارای الگوی بیماریزایی وغیر بیماریزایی یکسانی بودند به عنوان یک نژاد فیزیولوژیکی معرفی می‌گردیدند. این ارقام متمایز‌کننده شامل Vernal، Einkorn Khapli، Acme، Arnautka، Reliance، Kubanka، Mindum، Spelmar، Kota، Little Club، Marquis، برخی از ژن‌های مقاومت در این ارقام شناسایی گردید (Roelfs, 1985a). با استفاده از این روش تا سال ۱۹۸۳ بیش از ۳۴۴ نژاد زنگ ساقه گندم در سراسر دنیا گزارش شد (Roelfs, 1984). در ایران نیز توسط شریف و همکاران (۱۳۴۹) ده نژاد فیزیولوژیک شامل نژادهای ۲۱، ۳۴، ۴۰، ۷۵، ۱۰۰، ۱۹۶، ۲۱۳، ۲۲۶، ۲۲۰ و ۳۲۱ شناسایی و گزارش گردید. با گسترش مطالعات ژنتیکی، بررسی مقاومت

پس از آن که در سال ۱۸۹۶ برای اولین بار اریکsson و هنینگ (Eriksson and Henning) در مورد *Puccinia graminis* تاکson‌هایی را که بر اساس خصوصیات بیماریزایی روی میزبان درون یک گونه متمایز می‌شدند تشخیص داده و با عنوان فرم‌های مخصوص (Formae speciales) در قرن بیستم توسط استاکمن و همکاران (Stakman et al., 1930) آمریکا اولین نژادهای فیزیولوژیک *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* گزارش گردید. آن‌ها جدایه‌های قارچ را بر اساس توان بیماریزایی روی یک سری میزبان‌های حساس، نیمه مقاوم و مقاوم از هم تفکیک نمودند (Roelfs, 1985a). در ادامه بررسی روابط متقابل میان نمونه‌های زنگ ساقه و ارقام گندم توسط آن‌ها، یک سیستم تعیین تیپ‌های آلودگی (Infection Types) برای یوردیوم (Uredium) زنگ روی برگ‌های گیاهچه ابداع و مرتباً توسعه یافت (Stakman et al., 1962).

میزبان‌های متمایزکننده تک ژنی استفاده گردید. رولفز و مکوی (Roelfs and McVey, 1972) نیز روش کددھی (Coded Sets) را اولین بار در آمریکا مورد استفاده قرار دادند. این سیستم توسط رولفز و مارتنز (Roelfs and Martens, 1988) به صورت جامعتری ارائه شد. در این روش از سه سری ارقام تک ژنی که هر سری شامل چهار لاین می‌باشد برای تعیین نژاد استفاده شده و از تیپ‌های آلدگی به وجود آمده روی آن‌ها برای شناسایی نژاد جدایه زنگ استفاده می‌شود. تیپ‌های آلدگی ۳ - ۰ در این سیستم به عنوان تیپ‌های آلدگی پایین (Low Infection Types = LIT) و تیپ ۴ به عنوان تیپ آلدگی بالا (High Infection Types) رده‌بندی شده و برای هر سری ۴ تایی بر اساس یک کلید دو شاخه‌ای (بیماریزا) و HIT (غیربیماریزا) ۱۶ حالت ممکن تعیین شده است (از حالتی که فنوتیپ عامل بیماری برای هر ۴ لاین غیربیماریزا بوده تا حالتی که برای هر ۴ لاین بیماریزامی باشد). ترکیبات ممکن فنوتیپ‌های بیماریزا / غیربیماریزا توسط یکی از حروف الفبای انگلیسی از حرف B تا A با حذف حروف صدادار مشخص می‌گردد. در نهایت هر نژاد شناسایی شده با سه حرف بزرگ الفبای انگلیسی نامگذاری می‌شود.

در این تحقیق با بررسی ۴۴ لاین حاوی تک ژن‌های مقاومت به زنگ ساقه گندم ابتدا با روش تعیین فرمول غیربیماریزایی / بیماریزایی به شناسایی پاتوتیپ‌های جدایه‌های این قارچ در ایران پرداخته و سپس با استفاده از روش کددھی، نژادهای فیزیولوژیکی هر یک از جدایه‌ها را نامگذاری

علیه زنگ‌ها به سمت شناسایی ژن‌های اختصاصی هدایت شد. در مورد زنگ ساقه، معرفی این ژن‌ها به صورت *Sr* با شماره‌های ردیفی توسط آسموس و همکاران (Ausemus *et al.*, 1946) آغاز گردید. از پنج ژن مقاومت شناخته شده توسط او و همکارانش ژن *Sr1* بعدها توسط نات (Knott, 1990) یکی از آلل‌های *Sr9* تشخیص داده شد و به صورت *Sr9d* معرفی گردید. پس از ارائه فرضیه ژن برای ژن (Gene-for-gene) توسط فلور (Flor, 1956, 1971) و اهمیت استفاده از آن در شناسایی نژادهای زنگ، تغییراتی در رده‌بندی *P. graminis tritici* حاصل گردید. با ایجاد اولین لاین‌های حامل تک ژن‌های مقاومت به زنگ ساقه گندم توسط واتسون و لویگ (Watson and Luig, 1963) گروهی از آنها به سری بین‌المللی استاکمن اضافه شدند. این سری از ارقام اغلب به عنوان متمایزکننده‌های کمکی (Supplementary differentials) شناخته شدند (Roelfs, 1985b). از این سری‌های کمکی در استرالیا (Watson and Luig, 1963)، کانادا (Green, 1981) و در آمریکا (Roelfs and McVey, 1972) این ارقام اغلب حامل ژن‌هایی بودند که در تولید ارقام مقاوم به نژادهای زنگ ساقه اهمیت فراوانی داشتند، بنابراین وجود یا عدم وجود بیماریزایی روی آن‌ها نسبتاً مهم بود (Knott, 1989). در سال ۱۹۸۱ فرمول بیماریزایی / غیربیماریزایی برای شرح خصوصیات فیزیولوژیکی نژادها در کانادا ابداع گردید (Green, 1981). در این سیستم که روش فرمولی (Formula method) نامیده شد از

بیماریزایی جدایه‌ها استفاده گردید (جدول ۱). این تعداد شامل ۱۲ لاین تک‌ژنی مورد استفاده در سیستم بین‌المللی تعیین نژادهای فیزیولوژیکی زنگ ساقه‌گندم (Pgt-Coded System) که توسط رولفس و مارتنز (Roelfs and Martens, 1988) ارائه شده نیز بود.

به منظور ارزیابی مقاومت گیاهچه‌ای برخی ارقام و لاین‌های پیشرفته‌گندم در برابر جدایه‌های ۲۰ *P. graminis tritici* در شرایط گلخانه تعداد رقم و لاین‌گندم شامل برخی ارقام یکنواخت گرسیزی جنوب، تعدادی ارقام یکنواخت اقلیم شمال و ۶ رقم تجاری‌گندم انتخاب شدند. هر دو سری آزمایش‌های مربوط به تعیین ژن‌های بیماریزائی و ارزیابی مقاومت گیاهچه‌ای به طور همزمان انجام گردید و در تمامی آزمایش‌ها رقم حساس بولانی به عنوان شاهد به کار گرفته شد.

برای مایه‌زنی گیاهچه‌ها، اسپورهای هر جدایه به نسبت ۱ به ۴ با پودر تالک مخلوط گردید و با یک پودرپاش دستی کوچک روی گیاهچه‌ها به صورت یکنواخت پاشیده شد. مایه‌زنی گیاهچه‌ها برای جلوگیری از پراکندگی اسپور و ایجاد آلدگی، در زیر لامینار فلو انجام گردید. برای مایه‌زنی، ابتدا سطح گیاهچه‌ها با آب پاش دستی کاملاً خیس شد و برای ایجاد چسبندگی بیشتر اسپورها در سطح برگ به ازای یک لیتر آب، یک قطره Tween 20 به آن اضافه گردید. گیاهچه‌های مایه‌زنی شده به مدت ۲۴ ساعت در تاریکی و رطوبت بالای ۹۵٪ و دمای حدود ۱۸ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. پس

گردید بنابراین پاتوتیپ‌ها و نژادهای تعیین شده برای اولین بار معرفی می‌شوند.

مواد و روش‌ها

در طول بهار و تابستان سال ۱۳۷۵ نمونه‌هایی از گندم‌های آلوده به بیماری زنگ ساقه از مناطق مختلف کشور جمع‌آوری شدند، نمونه دیگری نیز در سال ۱۳۷۶ از بندر عباس تهیه گردید.

به دلیل امکان وجود قارچ‌های همراه، نظری سایر زنگ‌ها (زنگ زرد و زنگ قهوه‌ای) در نمونه‌های جمع‌آوری شده، ابتدا نمونه‌های زنگ ساقه با مشاهده میکروسکوپی از بقیه آلدگی‌ها متمایز گردید. برای بقاء نمونه‌ها و حذف آلدگی‌ها، اسپورهای این نمونه‌های شناسایی شده روی گیاهچه‌های ۷-۸ روزه ارقام حساس نظری بولانی و روشن مایه‌زنی شدند. پس از ظهرور جوش‌های جدید، برای خالص‌سازی نمونه‌های زنگ از روش تک پوستول (Single pustule) استفاده گردید. اسپورهای جدایدهای به دست آمده جهت تکثیر روی گیاهچه‌های رقم حساس دوباره مایه‌زنی شده و برای کنترل رشد گیاهچه‌ها و نیز تولید اسپور بیشتر از ماده مالیک هیدرازید در زمانی که گیاهچه‌ها تازه از خاک خارج شده و ۵-۲ سانتی‌متر طول داشتند، با اضافه کردن آب آبیاری استفاده شد. در این تحقیق از هر نمونه یک جدایه تک جوش و در مجموع ۲۰ جدایه خالص شده عامل بیماری زنگ ساقه انتخاب و مورد آزمایش قرار گرفت. از ۴۴ لاین و رقم تک ژنی (مونوژن) برای تعیین فاکتورهای (ژن‌های)

جدول ۱- زنگ‌های مقاومت به زنگ ساقه گندم و منابع آن‌ها

Table 1. Stem rust resistance genes and their sources

ردیف	No.	Sr gene	محل زن	محل زن	منبع	منبع	ردیف	ردیف	محل زن	محل زن	منبع	منبع
	No.	Sr gene	Gene location	Source			No.	Sr gene	Gene location	Source		
1	5	5	6DS	Reliance			23	21	2AL		<i>Triticum monococcum</i>	
2	6	6	2DS	Red Egyptian			24	22	7AL		<i>T. monococcum</i>	
3	7a	4BL	4BL	Kenya 117A			25	23	2BS		Exchange	
4	7b	4BL	6AS	Marius			26	24	3DL		<i>Agropyron elongatum</i>	
5	8a	6AS	6AS	Red Egyptian			27	25	7DL		<i>A. elongatum</i>	
6	8b	6AS	6AS	Barieta Benvento			28	26+9g	6AL		<i>A. elongatum</i>	
7	9a	2BL	2BL	Red Egyptian			29	27	3A		Imperial rye	
8	9b	2BL	2BL	Kenya 117A			30	28	2BL		Kota	
9	9d	2BL	2BL	Hope			31	29	6DL		Etioidie choisy	
10	9e	2BL	2BL	Vernstein			32	30	5DL		Webster	
11	9f	2BL	2BL	Chinese Spring			33	31	1BL-1RS		Petkus rye	
12	9g	2BL	2BL	Lee			34	32	2A,2B		<i>T. speltoides</i>	
13	10	-	-	Egypt NA95			35	34	2A,2B		<i>T. comosa</i>	
14	11	6BL	6BL	Lee			36	35	3AL		<i>T. monococcum</i>	
15	12	3BS	3BS	Thatcher			37	36	2BS		<i>T. timopheevii</i>	
16	13	6AL	6AL	Khapstein			38	37	4AL		<i>T. timopheevii</i>	
17	14	1BL	1BL	Khapstein			39	38	2AS		<i>T. ventricosa</i>	
18	15	7AL	7AL	Norka			40	Ti3+10			<i>T. timopheevii</i>	
19	16	2BL	2BL	Thatcher			41	Dp2			Golden Ball	
20	17	7BL	7BL	Renown			42	Gt			Gamut	
21	19	2BS	2BS	Marquis			43	P1			Peliss	
22	20	2BL	2BL	Marquis			44	Wld			Waldron	

(جدول ۲). همچ یک از جدایه‌هاروی لاین حامل ژن مقاومت *Sr27* بیماریزا نبودند. با مایهزنی تمامی جدایه‌هاروی این لاین، واکنش مقاومت با تیپ‌های آلودگی ۰-۲ حاصل گردید. کلیه جدایه‌هاروی ۱۱ لاین حامل ژن‌های مقاومت *Sr9a*, 9d, 9g, 11, 12, 14, 17, 19, 20, 21, 34 بیماریزا بودند. در اثر مایهزنی تمامی جدایه‌هاروی این لاین‌ها تیپ آلودگی ۴ (حساس) حاصل شد. ۳۲ لاین باقیمانده در برابر جدایه‌های مختلف واکنش‌های متفاوتی از خود نشان دادند. با تعیین نسبت‌های میان تیپ‌های آلودگی بالا (HIT) و تیپ‌های آلودگی پایین (LIT) برای هر یک از ژن‌های مقاومت، و مقایسه این نسبت‌ها به روش پواسون مقادیر Z محاسبه گردید (جدول ۳). با استفاده از مقادیر Z، گروه‌بندی کلی ژن‌ها به صورت مقاوم، حساس و بی تفاوت (ژن‌های مقاومتی که در مقابل بعضی جدایه‌ها مقاوم ولی در مقابل بعضی دیگر حساس بودند) در سطح اشتباه ۱% و ۵% انجام شد (شکل‌های ۱، ۲ و ۳). در گروه مقاوم‌ها علاوه بر ژن *Sr27* که به تمامی جدایه‌ها مقاومت داشت، ژن‌های *Sr31*, 22, 24, 26+9g, 35 به ترتیب در سطح اشتباه ۱% و ۵% دارای مقاومت مؤثر بودند. در گروه حساس‌ها نیز علاوه بر ژن‌هایی که به تمامی جدایه‌ها حساسیت نشان دادند، ژن‌های *Sr6*, 9b, 9f, 13, 16, 23, Dp2, P1 در سطح اشتباه ۱% و ژن‌های *Sr7b*, 10, 30 در سطح اشتباه ۵% دارای حساسیت بودند.

۱۴ ژن باقیمانده که دارای عکس العمل‌های

از آن در گلخانه‌ای دارای نور کمکی به میزان ۱۰ هزار لوکس (Lux) و حرارت ۱۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبت حدود ۵۰% و طول روز ۱۶ ساعت نگهداری شدند (Roelfs *et al.*, 1992; Knott, 1989;

بعد از گذشت ۱۲ - ۱۴ روز، هنگامی که جوش‌های زنگ به طور کامل روی برگ‌های مایهزنی شده توسعه یافتدند، از تیپ‌های آلودگی (Roelfs, 1984) ایجاد شده، به روش رولفس (Roelfs, 1984) یادداشت برداری شد.

برای آزمایش‌های تعیین ژن‌های بیماریزا، تیپ‌های آلودگی پایین (Low Infection Types= LIT) شامل تیپ‌های ۰ تا ۳ به عنوان واکنش غیربیماریزا (Avirulence) و تیپ‌های آلودگی بالا (High Infection Types= HIT) شامل تیپ‌آلودگی ۴ به عنوان واکنش بیماریزا (Virulence) در نظر گرفته شد. بر این اساس فرمول بیماریزا/غیربیماریزا برای هر جدایه ارائه گردید. شناسایی نژاد نیز با استفاده از سیستم کددھی (Roelfs and Martens, 1988) انجام شد. برای آزمایش‌های ارزیابی مقاومت گیاهچه‌ای نیز تیپ‌های آلودگی ۰-۲ به عنوان مقاوم و تیپ‌های ۳ و ۴ به عنوان حساس در نظر گرفته شد.

نتایج و بحث

با مایهزنی ۲۰ جدایه روی لاین‌های متمايزکننده حامل تک ژن‌های مقاومت زنگ ساقه و تعیین فرمول بیماریزا/غیربیماریزا هر یک از آن‌ها، ۲۰ پاتوتیپ مختلف شناسایی گردید

جدول ۲ - فرمول های بیماریزایی / غیربیماریزایی برای ۲۰ حدیثه ای از *P. graminis tritici* بر اساس عکس العمل گیاهچه ای آنها
Table 2. Avirulence/virulence formula for 20 *P. graminis tritici* isolates based on their seedling reactions

شماره جایه	فرمول غیربیماریزایی / بیماریزایی	Avirulence/virulence formula*
1	5,7a,(8a),(10),15,22,23,24,25,26+9g,28,(29),31,(32),35,36,38,(T13+10),Gt,(Pl),(Wd) / 6,7b,8b,9b,9e,9f,13,16,30,37,Dp2	
2	(7a),(8b),15,22,23,26+9g,(28),29,31,(32),35,(36),37,(Gt) / 5,6,7b,8a,9b,9e,9f,10,13,16,23,24,30,38,T13+10,Dp2,Pl,Wd	
3	5,8b,(9b),9e,(24),(26+9g),(30),(31),35,(37),(Gt),(Pl),Wd / 6,7a,7b,8a,9f,10,13,15,16,22,23,25,28,29,32,36,38,T13+10,Dp2	
4	5,(7a),8a,8b,15,(22),23,24,25,(26+9g),(28),30,31,36,(Gt),(Wd) / 6,7b,9b,9c,9f,10,13,16,29,32,35,37,38,T13+10,Dp2,pl	
5	8a,(8b),(9e),(22),(24),(25),(26+9g),29,35 / 5,6,7a,7b,9b,9f,10,13,15,16,23,28,30,31,32,36,37,38,T13+10,Dp2,Pl,Wd	
6	(5),(6),(7a),7b,(8a),(15),22,24,25,(26+9g),(28),29,31,35,(36),37,38,(T13+10),(Dp2),Gt / 8b,9b,9e,9f,10,13,16,23,32,Pl,Wd	
7	5,(7a),(7b),(8a),(8b),(15),(22),24,25,(26+9g),28,(29),31,(32),36,37,38 / 6,9b,9e,9f,10,13,16,23,30,35,T13+10,Dp2,Gt,pl,Wd	
8	(5),(7a),(8a),(8b),(10),(15),(22),(24),25,(26+9g),(28),(29),(30),31,35,(36),(T13+10),(Gt) / 6,7b,9b,9e,9f,13,16,23,32,37,38,Dp2,pl,Wd	
9	(7b),8a,8b,9c,(22),(24),25,26+9g,29,31,35,(Gt) / 5,6,7a,9b,9f,10,13,15,16,23,28,30,32,36,37,38,T13+10,Dp2,pl,Wd	
10	(5),7a,(8b),(9b),(10),24,25,(35),(36),(T13+10),Wd / 6,7b,8a,9c,9f,13,15,16,22,23,26+9g,28,29,30,31,32,37,38,Dp2,Gt,pl	
11	(9e),(15),22,(24),26+9g,(29),(31),35,Gt / 5,6,7a,7b,8a,8b,9b,9f,10,13,16,23,25,28,30,32,36,37,38,T13+10,Dp2,pl,Wd	
12	(5),(8a),(8b),(10),15,(22),24,25,(26+9g),(28),(29),31,32,35,38,Tr3+10 / 6,7a,7b,9b,9e,9f,13,16,23,30,36,37,Dp2,Gt,pl,Wd	
13	(7b),9e,22,24,25,26+9g,29,31,35,(T13+10),(Gt) / 5,6,7a,8a,8b,9b,9f,10,13,15,16,23,28,30,32,36,37,38,Dp2,pl,Wd	
14	(9e),(13),(22),26+9g,29,(31),35 / 5,6,7a,8a,8b,9b,9f,10,15,16,22,24,25,26+9g,28,30,32,36,37,38,T13+10,Dp2,Gt,pl,Wd	
15	(9e),(16),(23),29,(31),(Wd) / 5,6,7a,7b,8a,8b,9b,9f,10,13,15,16,22,24,25,26+9g,28,30,32,35,36,37,38,T13+10,Dp2,Gt,pl	
16	(22),24,25,26+9g,(28),31,35,(37),Gt / 5,6,7a,7b,8a,8b,9b,9e,9f,10,13,15,16,23,29,30,32,36,38,T13+10,Dp2,pl,Wd	
17	(7a),(9e),15,22,24,25,(29),31,32,(35),Gt / 5,6,7b,8a,8b,9b,9f,10,13,16,23,24,25,28,30,32,36,37,38,T13+10,Dp2,pl,Wd	
18	5,(7a),9e,15,22,24,25,26+9g,(28),29,31,35,(37),38,Gt / 6,7b,8a,8b,9b,9f,10,13,16,23,30,32,36,T13+10,Dp2,pl,Wd	
19	7a,9b,15,22,24,25,26+9g,(30),31,(32),35,(37),38,Gt,Wd / 5,6,7b,8a,8b,9e,9f,10,13,16,23,28,29,36,T13+10,Dp2,pl	
20	5,(7a),(9e),(9f),15,22,24,25,26+9g,28,(29),31,(35),(38),(Gt),(Wd) / 6,7b,8a,8b,9b,10,13,16,23,30,32,36,37,T13+10,Dp2,pl	

* جزو نهادی چهارها بر روی غربه مباریها بوده و رای زنگ هایی در جدول نشان داده شده اند.

زنگ های داخلی برتر شان دمده مقادره ممطمه (IT= 2-3) هستند.

* As all isolates were avirulent on Sr27, and virulent on Sr9a, 9d, 9g, 11, 12, 14, 17, 19, 20, 21, 34, these genes have not shown in the table.

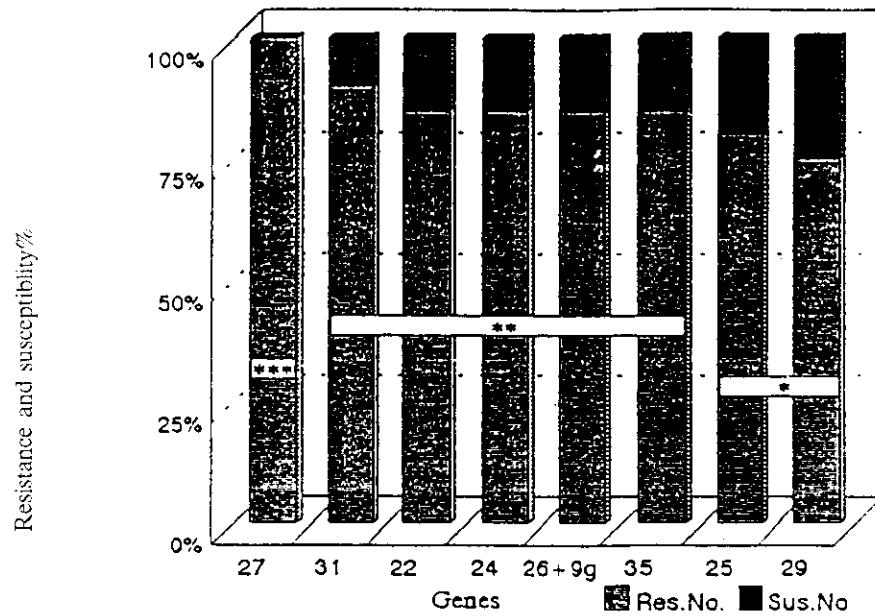
Genes in brackets had moderate reactions (LT= 2-3)

جدول ۳- مقایسه نسبت های پیماریزائی و غیرپیماریزائی ۰ جدایه *P. graminis tritici* روی ژن های مقاومت (آزمون پواسون)
Table 3. Comparison of Avirulence and virulence ratio of 20 isolates of *P. graminis tritici* on Sr genes (Poasons test)

		نسبت جایها				نسبت جایها			
		Isolates rate		Isolates rate					
Sr gene	Avirulent	Virulent	Z	P-Value	Sr gene	Avirulent	Virulent	Z	P-Value
5	10	10	0.0 ^{ns}	1	21	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴
6	1	19	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	22	17	3	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³
7a	11	9	0.22 ^{ns}	0.82	23	3	17	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³
7b	4	16	2.04 [*]	0.01	24	17	3	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³
8a	8	12	0.67 ^{ns}	0.50	25	16	4	2.45 [*]	0.01
8b	9	11	0.22 ^{ns}	0.82	26+9 ^g	17	3	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³
9a	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	27	20	0	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴
9b	3	17	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³	28	10	10	0.0 ^{ns}	1
9d	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	29	15	5	2.01 [*]	0.04
9e	10	10	0.0 ^{ns}	1	30	4	16	2.45 [*]	0.01
9f	1	19	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	31	18	2	3.35 ^{**}	7.96×10 ⁻⁴
9g	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	32	6	14	1.56 ^{ns}	0.12
10	4	16	2.45 [*]	0.01	34	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴
11	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	35	17	3	2.90 ^{**}	3.65×10 ⁻³
12	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	36	7	13	1.11 ^{ns}	0.26
13	1	19	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	37	7	13	1.11 ^{ns}	0.26
14	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	38	7	13	1.11 ^{ns}	0.26
15	12	8	0.67 ^{ns}	0.50	1b3+10	6	14	1.56 ^{ns}	0.12
16	1	19	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	Dp2	1	19	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴
17	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	Gr	14	6	1.56 ^{ns}	0.12
19	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	Pl	2	18	3.35 ^{**}	7.96×10 ⁻⁴
20	0	20	3.80 ^{**}	1.43×10 ⁻⁴	Wld	7	13	1.11 ^{ns}	0.26

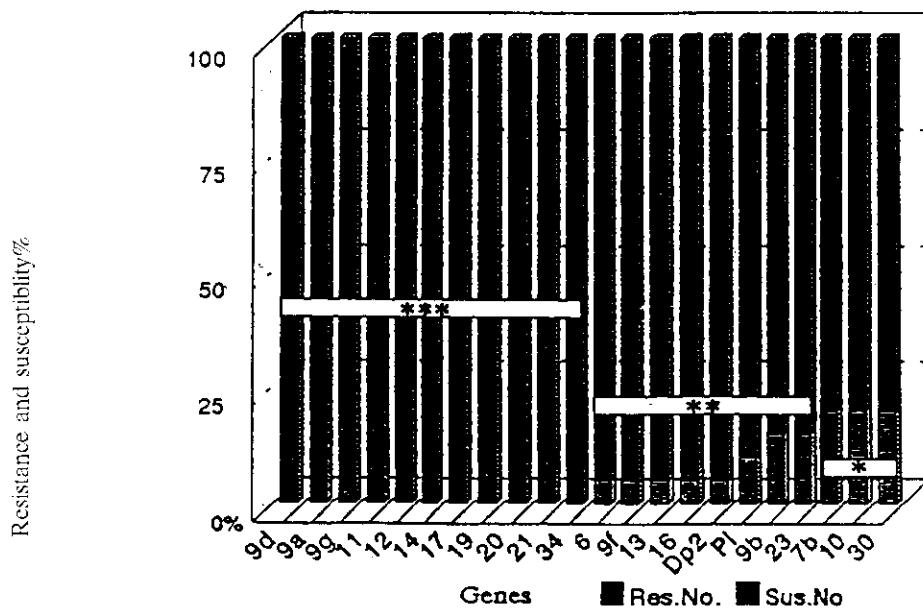
ns = Not significant

* and ** Significant at 5% and 1% levels, respectively.

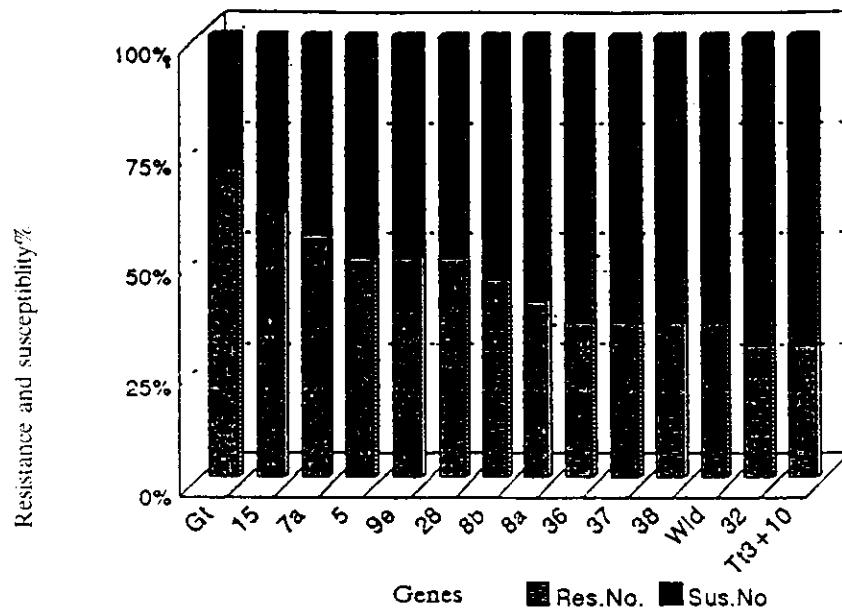
شکل ۱ - ژن‌های مقاوم در برابر جدایه‌های *P. graminis tritici*

Fig. 1. Genes resistant to *P. graminis tritici* isolates

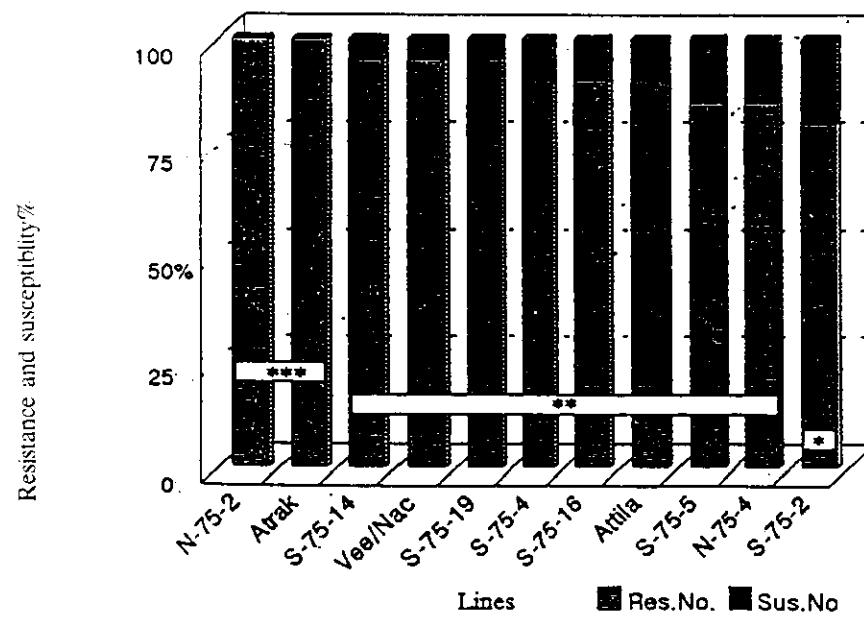
شکل ۲ - ژن‌های حساس در برابر جدایه‌های *P. graminis tritici*

Fig. 2. Genes susceptible to *P. graminis tritici* isolates

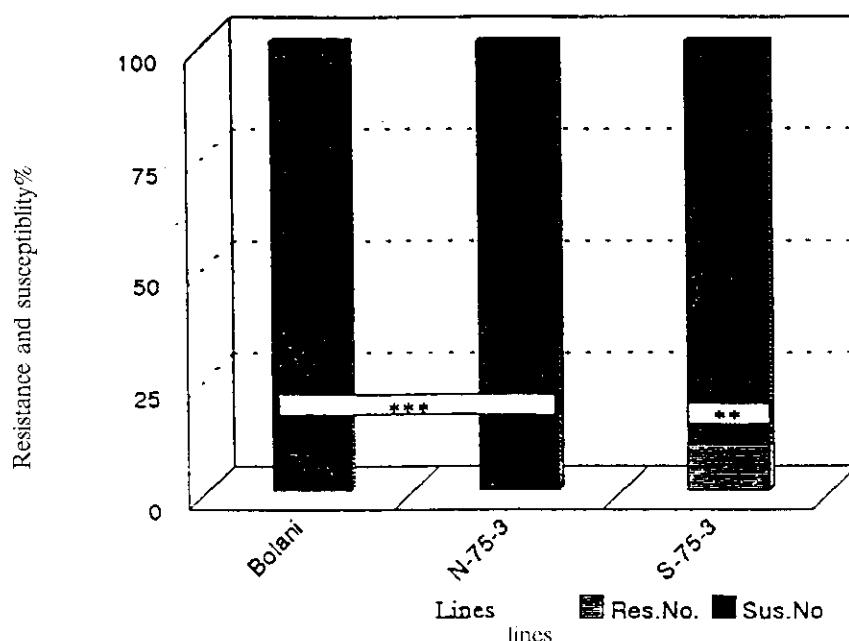
شکل ۳ - ژن های دارای عکس العمل متفاوت نسبت به جدایه های *P. graminis tritici*

Fig. 3. Genes with different reactions to isolates of *P. graminis tritici*

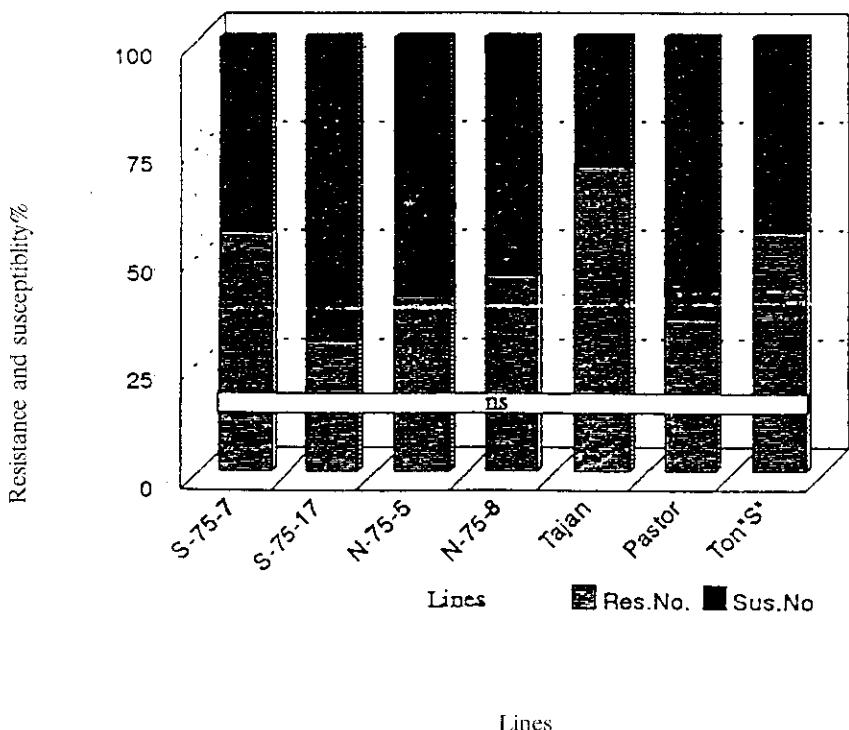
شکل ۴ - ارقام و لاین های گندمی که در برابر جدایه های *P. graminis tritici* دارای مقاومت می باشند

Fig. 4. Cultivars and lines of wheat resistant to isolates of *P. graminis tritici*

شکل ۵- ارقام و لاین های گندم حساس به جدایه های *P. graminis tritici*

Fig. 5. Wheat cultivars and lines susceptible to isolates of *P. graminis tritici*

شکل ۶- ارقام و لاین های گندم با عکس العمل های مختلف نسبت به جدایه های *P. graminis tritici*

Fig. 6. Wheat cultivars and lines with different reactions to isolates of *P. graminis tritici*

نژادهای TPM, QCC, QFC, QCL, RCC, RCR, SPM, RMR را شناسایی نموده و روی ژن‌های مقاومت 29, 30, 31, 32, 37 بیماریزایی Sr6, 13, 22, 24, 25, 26, 27, (Harder and Dunsmore, 1991, 1993) در سال‌های ۹۲-۱۹۹۰ در آمریکا با به کارگیری یک سری چهارتایی کمکی از ژن‌های مقاومت، ۱۴ نژاد شناسایی گردید که نژادهای QCCJ, TPMK, QFCS طی این سال‌ها بیشترین درصد نمونه‌ها را تشکیل می‌داد، همچنین در این بررسی‌ها روی ژن‌های مقاومت 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 37, Gt, Wld-7 بیماریزایی مشاهده نگردید (Roelfs *et al.*, 1993a, 1993b, 1993c). بر اساس نتایج به دست آمده از سایر کشورهای جهان، بیماریزایی روی ژن‌های مقاومت Gt, Wld-7, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 33, 34, 37, Sr13, گسترش کمتری دارد.

در بررسی مقاومت گیاهچه‌ای ۲۰ رقم و لاین پیشرفتہ گندم نیز با تعیین تیپ‌های حساسیت و مقاومت برای هر یک از ارقام و لاین‌ها (در برابر ۲۰ جدایه *P. graminis tritici*) مقداری Z محاسبه گردید (جدول‌های ۵ و ۶). با استفاده از مقداری Z این ارقام و لاین‌ها به صورت مقاوم، حساس و بی‌تفاوت گروه‌بندی شدند (شکل‌های ۴، ۵ و ۶). از گروه مقاوم‌ها، رقم اترک و لاین N-75-2 به تمامی جدایه‌ها مقاوم بودند در حالی که ارقام و لاین‌های Vec/Nac, Attila, N-75-4, S-75-16, S-75-5, S-75-19, S-75-4, S-75-14 اشتباہ ۱٪ و لاین S-75-2 در سطح اشتباہ ۵٪ نسبت

متفاوتی بوده و در این سررسی امکان تصمیم‌گیری برای آن‌ها وجود نداشت، در گروه بی‌تفاوت‌ها قرار گرفتند.

نژادهای فیزیولوژیکی هر یک از جدایه‌های *P. graminis tritici* نیز با استفاده از روش رولفزو و مارتنز (Roelfs and Martens, 1988) تعیین گردید (جدول ۴). با این روش ۱۵ نژاد فیزیولوژیکی از ۲۰ جدایه مورد بررسی، شناسایی شد. در بین این نژادها، نژاد RTT، ۴ جدایه را شامل شده و فراوان‌تر از بقیه بود. در بین ۱۵ نژاد تعیین شده تنها دو نژاد KRH4 و RRT تاکنون از هندگزارش شده‌اند (Bhardwaj et al., 1996).

۱۳ نیزه‌باقیمانده شامل

TTM, HTT, TTT, QTT, KRK, RTT
 QRT, JRK, JMK, HTM, TTK, KRT,
 KRF برای اولین بار گزارش می‌شوند. در کانادا
 مارتنتز و همکاران (Martens *et al.*, 1989) ده
 نژاد شناسایی نمودند که نژادهای QCC, TMP
 بیشترین فراوانی را داشتند. آن‌ها
 مچین روی زن‌های مقاومت هستند.
 Sr13, 22, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 3729,
 بیماریزای مشاهده نکردند. در چین نیز هو و روelfz
 RKR (Hu and Roelfs, 1990) نژادهای HKR را به عنوان نژادهای غالب معرفی نمودند
 آن‌ها روی زن‌های مقاومت Sr9e, 11, Tt-2, Tt-3 بیماریزای مشاهده نکردند.

هاردرودانس مسور (Harder and Dunsmore, 1990) در کانادا (RCC, RCR, TPM, QCC, QFC, زیادهای کزارش کردند. آنها در بررسی‌های بعدی خود

جدول ۴. عکس العمل رن‌های متوامن زنگ ساقه (Sr genes) در مقابل ۲۰ جهادی مختلف و *P. graminis tritici* و تزادهای تعیین شده

بر اساس سیستم نامگذاری بین‌المللی

Table 4. Reactions of Sr genes to 20 isolates of *P. graminis tritici* and race determination based on International System of Nomenclature

No.	Location	محل	Sr gene												Race	
			Set 1				Set 2				Set 3					
			مرئی ۱	مرئی ۲	مرئی ۳	مرئی ۴	مرئی ۵	مرئی ۶	مرئی ۷	مرئی ۸	مرئی ۹	مرئی ۱۰	مرئی ۱۱	مرئی ۱۲		
1	Ahwarz	احواز	L	H	H	H	L	H	L	H	H	H	H	H	KRK	
2	Ahwarz	احواز	H	H	H	H	H	H	L	H	H	H	H	H	TTK	
3	Azna	ازنا	L	H	L	H	H	H	H	H	L	L	L	H	HTM	
4	Dorood	درود	L	H	H	H	H	H	L	H	L	L	L	H	KRH	
5	Dorood	درود	H	H	L	H	H	H	L	H	H	H	H	H	RRT	
6	Boshehr	بوشهر	L	H	L	H	L	H	L	H	L	H	H	H	JMK	
7	Boshehr	بوشهر	L	H	L	H	L	H	L	H	L	H	H	H	JRK	
8	Ilam	إيلام	L	H	H	H	H	H	L	H	L	H	L	H	KRH	
9	Bandar Abbas	بندرعباس	H	H	L	H	H	H	L	H	L	H	L	H	QRT	
10	Boroujerd	بروجرد	L	H	H	H	H	H	H	H	L	H	L	H	KTF	
11	Oshtoran	اشتران	H	H	L	H	H	H	H	H	H	H	L	H	RTT	
12	Karaj	کرج	L	H	H	H	H	H	L	H	H	H	H	H	KRT	
13	Karaj	کرج	H	H	L	H	H	H	H	H	H	H	L	H	OTT	
14	Boroujerd	بروجرد	H	H	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	RTT	
15	Khorramabad	خرم‌آباد	H	H	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	RTT	
16	Boroujerd	بروجرد	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	TTT	
17	Boroujerd	بروجرد	H	H	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	RTT	
18	Ilam	إيلام	L	H	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	HTT	
19	Firuzkooh	فریزکوه	H	H	H	H	H	H	H	H	H	L	L	H	TTM	
20	Firuzkooh	فریزکوه	L	H	L	H	H	H	H	H	H	H	H	H	HTT	

L= Low infection type H= High infection type

Table 5. Seedling infection types of advanced wheat cultivars/lines to isolates of *P. graminis tritici*

رقم بالاتر

شماره جدایه

Cultivar/line	Pedigree	شهره	Isolate No.																		
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
S-75-2	Bow ^{"s"} /CRow ^{"s"}	1 4-	2+	4-	1 4=	4=	2	1+	;	4-	1 2-	;	1+	4-	2+	1 2	2	2	2	;	
S-75-3	L22661.40661.4060//Buc ^{"s"}	4- 2-	4=	4	4-	4	4	3-	4=	1-	0 1-	0 2	4- 1	4	4	3+	4-	4	4	4-	
S-75-4	Azd ⁴ /Krz ³ /Maya ^{"s"} //BB/Inia, 1-64-1	4=	1	2	2	2-	1-	2	1	1- 1+	4-	1 1+	2	;	2	2+	2+	;	;	;	
S-75-5	Seri ³ /Buc	1 1+	0	1	1+	2+	1-	0	0	0 2+	1	4-	2+	2	2+	1	4=	4-	;	;	
S-75-7	Urcs 81/Vee ^{"s"}	3+ 3+	4=	1	4-	2	;	2	2-	1	4-	2+	4-	4-	4-	1+	4-	;	1+	;	
S-75-14	PR1/Vee 6//Myna/Vul	1+ 1+	2+	0	2+	1	1+	1	2+	0	;	1	1	;	4=	1+	1+	1+	2	1	
S-75-16	Inia/A.Dist Ilchum//Inia/3/Vee ^{"s"} /4/Kauz	4 4=	4-	1	2	1+	1-	;	;	1+	0	1+	1 1+	1+	1+	1+	2-	;	1	;	
S-75-17	1-32-13-17//11-50-17/Y50M/B/Cno/...	4=	2	4	0	4	4=	2-	2+	4	2	4-	4-	1+	4	4-	4-	4	4	3	
S-75-19	Kauz [*] 2/Mhv//Kauz	1 1-	0	2	1	1	;	2+	0	4-	1+	2+	1	1	;	2-	1	2	0	;	
N-75-2	Opata/Bow	1 1+	0	1	1-	1-	1	0	1+	0	2-	1	1-	2	1	;	1+	1	0	;	
N-75-3	Pgo/Seri	4=	4	4	4	4-	4-	4	4=	4	4-	4	4-	4	4-	4	4-	4	4-	4	
N-75-4	Jup/Ald ^{"s"} //Kt ^{"s"} /3/Vee ^{"s"}	2+ 2+	4	4-	1	2	2	1	;	4	0	2	1	1	2	1+	2	1+	2	1	
N-75-5	Yang 87-158	4- 4-	2+	2	4-	2	4-	2	2+	0	4=	4-	4=	4=	4-	4-	4-	4-	4-	2+	
N-75-8	Milan	1 2+	1+	4-	3+	4=	2	1	4=	0	4=	4-	2-	4=	4	2+	2	4=	4-	2+	
Tajan	Attila	4- 4-	4=	2	1-	4=	2	1-	;	;	1	0	1	;	1	2	1+	1	1	0	
Pastor		4- 4-	4	4	0	4	2	0	4	4	0	4	4	4	4	4	4	4	4	1	
Vee/Nac		1 2+	1	0	1	1	0	2+	2	4-	2	1	;	2	1	;	2	;	;	;	
Arak		2 2-	1	2-	1	2-	1	0	1	0	2	2	1	2+	1	1+	2	2	1	1	
Ton ^{"s"}		2+ 2-	4	4	2+	4	2+	2	2+	4	4=	4	0	4	4	4	1+	0	2	0	
Bojan(Suscep ch.)		4- 4-	4	4	4-	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	

روی ارقام و لاین‌های گندم با استفاده از آزمون پواسون

Table 6. Comparison of avirulence and virulence of 20 isolates of *P. graminis tritici* on wheat cultivars and lines (Poasons test)

Cultivar/line	نسبت جدایه‌ها				P-Value	
	Isolate ratio		Z			
	لاین یا رقم	بیماریزا	غیربیماریزا			
S-75-2	16	4	2.45*	0.01		
S-75-3	2	18	3.35**	7.96x10-4		
S-75-4	18	2	3.35**	7.96x10-4		
S-75-5	17	3	2.90**	3.65x10-3		
S-75-7	11	9	0.22n.s	0.82		
S-75-14	19	1	3.80**	1.43x10-4		
S-75-16	18	2	3.35**	7.96x10-4		
S-75-17	6	14	1.56n.s	0.11		
S-75-19	19	1	3.80**	1.43x10-4		
N-75-2	20	0	3.80**	1.43x10-4		
N-75-3	0	20	3.80**	1.43x10-4		
N-75-4	17	3	2.90**	3.65x10-3		
N-75-5	8	12	0.67n.s	0.50		
N-75-8	9	11	0.22n.s	0.82		
Tajan	14	6	1.56n.s	0.12		
Attila	18	2	3.35**	7.96x10-4		
Pastor	7	13	1.11n.s	0.26		
Vee/Nac	19	1	3.80**	1.43x10-4		
Atrak	20	0	3.80**	1.43x10-4		
Tan"S"	11	9	0.22n.s	0.82		
Bolani	0	20	3.80**	1.43x10-4		

ns= Not significant.

* and ** Significant at 5% and 1% levels respectively.

بودند.

به تمامی جدایه‌ها مقاومت داشتند. در گروه حساس‌ها نیز رقم حساس بولانی (شاهد) و لاین N-75-3 به تمامی جدایه‌ها حساسیت نشان دادند. همچنین لاین S-75-3 در سطح اشتباہ ۱٪ به تمامی جدایه‌ها حساس بود.

گروه بی تفاوت‌ها شامل ارقام و لاین‌هایی بود که دارای عکس العمل‌های متفاوتی در برابر جدایه‌های *P. graminis tritici*

سپاسگزاری

نگارندگان از همکاری آقایان مهندس کیومرث نظری و مهندس وفا مردوخی تشکر و قدردانی می‌نمایند. همچنین از آقای مهندس رسول غفاری برای راهنمائی در انجام دقیق محاسبات آماری کمال تشکر و قدردانی می‌شود.

References

منابع مورد استفاده

شیرف، ق.، بامدادیان، ع. و دانش پژوه، ب. ۱۳۴۹. تزاده‌ای فیزیولوژیکی زنگ سیاه‌گندم در ایران از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۴۹. آفات و بیماریهای گیاهی ۶: ۱۰۰-۷۳.

Ausemus, E.R., Harrington, I.B. Reitz, L.P., and Worzella, W.W. 1946. A summary of genetic studies in hexaploid and tetraploid wheats. Agronomy Journal 38: 1082-1099.

Bhardwaj, S.C., Nayar, S.K., Prashar, M., Kumar, J., and Singh, S.B. 1996. Pathotype distribution of *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* in India during 1992-93 and 1993-94. Cereal Rusts and Powdery Mildews Bulletin 24: 85-90.

Flor, H.H. 1956. The complementary gene systems in flax and rust. Advances in Genetics 8: 29-54.

Flor, H.H. 1971. Current status of gene-for-gene concept. Annual Review of Phytopathology 9: 275- 296.

Green, G.J. 1981. Identification of physiologic races of *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* in Canada. Canadian Journal of Plant Pathology 3: 33-39.

Harder, D.E., and Dunsmore, K.M. 1990. Incidence and virulence of *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* on wheat and barley in Canada in 1989. Canadian Journal of Plant Pathology 12: 424-427.

Harder, D.E., and Dunsmore, K.M. 1991. Incidence and virulence of *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* on wheat and barley in Canada in 1990. Canadian Journal of Plant Pathology 13: 361 (Abstr.).

Harder, D.E., and Dunsmore, K.M. 1993. Incidence and virulence of *Puccinia graminis*

Archive of SID

- f.sp. *tritici* on wheat and barley in Canada in 1991. Canadian Journal of Plant Pathology 15: 37 (Abstr.).
- Hu, C.C., and Roelfs, A.P. 1990.** Virulence of *Puccinia graminis* f.sp. *tritici* in China in 1987. Cereal Rusts and Powdery Mildews Bulletin 18: 52 (Abstr.).
- Knott, D.R. 1989.** The Wheat Rusts- Breeding for Resistance. Springer- Verlag, Berlin Heidelberg. 201 PP.
- Knott, D.R. 1990.** Near-isogenic lines of wheat carrying genes for stem rust resistance. Crop Science 30: 901-905.
- Martens, J.W., Dunsmore, K.M., and Harder, D.E. 1989.** Incidence and virulence of *Puccinia graminis* in Canada on wheat and barley in 1988. Canadian Journal of Plant Pathology 11: 424-430.
- Roelfs, A.P. 1984.** Race specificity and methods of study. pp. 131-164. In: Bushnell, W.R., and Roelfs, A.P. (eds.). The Cereal Rusts. Vol. I. Academic Press, Orlando.
- Roelfs, A.P. 1985a.** Wheat and rye stem rust. pp. 3-37, In: Roelfs, A.P., and Bushnell, W.R. (eds.). The Cereal Rusts Vol. II; Diseases, Distribution, Epidemiology, and Control. Academic Press, Orlando.
- Roelfs, A.P. 1985b.** Epidemiology in North America. pp. 403-434. In: Roelfs, A.P., and Bushnell, W.R. (eds.). The Cereal Rusts Vol. II; Academic Press, Orlando.
- Roelfs, A.P., Long, D.L., and Roberts, J.J. 1993a.** Races of *Puccinia graminis* in the United States during 1990. Plant Disease 77: 125-128.
- Roelfs, A.P., Long, D.L., and Roberts, J.J. 1993b.** Races of *Puccinia graminis* in the united States during 1991. Plant Disease 77: 129-132.
- Roelfs, A.P., Long, D.L., and Roberts, J.J. 1993c.** Races of *Puccinia graminis* in the United States during 1992. Plant Disease 77: 1122-1125.
- Roelfs, A.P., and Martens, J.W. 1988.** An international system of nomenclature for *Puccinia graminis* f.sp. *tritici*. Phytopathology 78: 526- 533.
- Roelfs, A.P., and McVey, D.V. 1972.** Wheat stem rust races in the Yacqui Valley of Mexico during 1972. Plant Disease Reporter 56: 1038- 1039.
- Roelfs, A.P., Singh, R.P., and Saari, E.E. 1992.** Rust Diseases of Wheat: Concepts and Methods of Management. CIMMYT. Mexico, D.F. 81 pages.

- Stakman, E.C., Levine, M., and Cotter, R.U. 1930.** Origin of Physiologic forms of *Puccinia graminis* through hybridization. Science Agriculture (Ottawa) 10: 707-720.
- Stakman, E.C., Stewart, D.M., and Loegering, W.Q. 1962.** Identification of physiologic races of *Puccinia graminis* var. *tritici*. U.S. Department of Agriculture, ARS E617: 1-53.
- Watson, I.A., and Luig, N.H. 1963.** The classification of *Puccinia graminis* var. *tritici* in relation to breeding resistant varieties. Proceedings of the Linnean Society. N.S.W. 88: 235- 258.

آدرس نگارندهان:

محمد نصارالهی - ایستگاه تحقیقات کشاورزی بروجرد.

محمد زرایی - واحد پاتولوژی، بخش تحقیقات غلات، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، صندوق پستی ۴۱۱۹، ۳۱۵۸۵ کرج.

ابراهیم حسینی گلپنه - گروه بیماری‌شناسی گیاهی؛ دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران.